

Th. Nielsen: Det glæder mig, at den ærede Minister ikke stillede sig bestemt afvisende til Spørgsmaalet om en Forlængelse af Amortisationstiden, og det har jeg heller ikke Grund til at tro, at han vilde gøre, saa meget mere som det jo er i god Overensstemmelse med hans egne tidligere Forslag. — Men den ærede Minister bemærkede endvidere, at han kunde godt forstaa, at Bestyrelsen ikke turde komme med Lovforslaget om Forlangende af denne Gave, men derimod havde den bevirket — det var ikke Ordene, men det kunde være Meningen — at det kunde blive indbragt ad privat Vej. Jeg vil dog i saa Henseende forvare mig imod, at der skulde være foregaaet nogen Aftale mellem Bestyrelsen og den private Indbringer. Den ærede Minister vil jo ogsaa erindre, at det første Forslag derom ikke blev indbragt af en Repræsentant, men af den ærede Folketingsmand for Aarhus Amts 3dje Valgkreds (Harald Jensen). Den ærede Minister bemærkede selv, at vi vilde selv konvertere paa den Tid, vi vilde ikke vente paa hans Forslag. Ja, jeg tror, den ærede Minister vil indrømme, at havde vi ventet et Aar længere, havde det været forbi med Konverteringen, saa Bestyrelsen handlede dog vistnok fuldstændig rigtig i at tage en fornuftig Konvertering paa en Tid, hvor den endnu var at faa; det var i sidste Øjeblik.

Det. Hansen: Jeg kan ikke sige, jeg føler mig overbevist af de Grunde, som den højtærede Minister anførte for at lade Stadfæstelsen gaa over fra Formanden for Bestyrelsen til den administrerende Direktør. Den ærede Minister sagde, at den Omstændighed, at Ministeren skulde stadfæste Formanden for Bestyrelsen, betød ikke meget, hvorimod det havde stor Betydning, naar det var den administrerende Direktør. Tillige fremgik det af Ministerens Udtalelse, at en af de bestaaende Husmandskreditforeninger, jeg formoder, det var Stifternes, havde været meget imod det . . . (Afskyldelse af Indenrigsministeren) . . . eller var det den syffe (Indenrigsministeren: Det var slet ingen; der har ingen været imod det, saa vidt mig bekendt) . . . Ministeren udtalte, at han havde stillet det Forlangende, at hans Approbation af den administrerende Direktør skulde indrømmes, men at det vilde man nødvendig indrømme. Jeg kan ogsaa meget godt forstaa, at Kreditforeningerne ikke kunne ønske, at netop den administrerende Direktør, som jo dog nærmest er en Funktionær, i Virkeligheden en Embedsmand i Foreningen, skal approberes af Ministeren. Derimod er

det en ganske naturlig Ting, at den Mand, der staar som Formand for Bestyrelsen, den Mand, der altsaa repræsenterer Kreditforeningen udad til og navnlig repræsenterer den over for det offentlige, over for Ministeren, skal være en Mand, til hvem Ministeren kan have Tillid, og som har de personlige Egenstaber, at man kan føle sig garanteret ved, at nu netop den øverste Ledelse af denne Forening ligger i denne Mandes Haand. Jeg synes endog saa, at det er meget betænkeligt, at Ministeren skal finde sig i, at der bliver stillet lige over for ham en Mand som Formand, til hvis Personlighed han altsaa ikke kan stille noget Krav. Jeg antager, at Forholdet vil være i begge Kreditforeninger saaledes, at det er Formanden i Bestyrelsen, der, om jeg saa maa sige, er den ledende og til en vis Grad kommanderer ogsaa over Administrationen og den administrerende Direktør, og saa er det naturligt, at Bøgen lægges der. I øvrigt har den ærede Minister slet i, at Forholdet er forskelligt ordnet i administrativ Henseende, med Hensyn til Bestyrelsesforholdene, i den jydste Kreditforening og i Stifternes, og at altsaa Udtrykket: Den administrerende Direktør ikke kan passe. Det ærede Udvalg vil formodentlig deraf tage Anledning til at tage Spørgsmaalet under nærmere Overvejelse til 3dje Behandling, saaledes at Udtrykket kan blive tilstrækkelig præciseret. Men jeg vil da, som sagt, bede det ærede Udvalg tage under fornyet Overvejelse, om man ikke stiller Spørgsmaalet alt for skarpt op, naar man gør det til en Betingelse for, at vedkommende Kreditforening kan opnaa det Gode, at Revisionen skulde betales af Statskassen, at det er den administrerende Medlem og ikke Formanden, der skal approberes af Ministeren.

C. C. Andersen: Naar den højtærede Minister mente, at man ikke af den Omstændighed, at disse Foreninger havde faaet Hjælp af Staten hidtil, var berettiget til at antage, at de ogsaa fremtidig, vedblivende skulde have Hjælp, skal jeg dertil bemærke, hvad jeg fremhævede før, at naar Lovgivningsmagten erkendte Nødvendigheden af at hjælpe dem, saa har det været, fordi den Samfundsklasse, som disse Foreninger omfattede, var saaledes stillet, at den næppe ved egen Hjælp vilde være i Stand til at opretholde disse Institutioner, som Husmandskreditforeningerne ere. — Der er maaste ogsaa en anden Betragtning, som man kan føre frem til Forsvar for, at man burde vedtage § 3, foruden det, jeg hidtil har ført frem, og det er det, at den Be-